

[Ministeren for Grønland.]

væk den opfattelse, at man i den grønlands-politiske udvikling bestandig bør være besjælet af ønsket om, at der skal finde en lige-stilling sted. Det er jo det, der får os til at gøre så betydelige anstrengelser, som tilfældet er, for at gøre det muligt for grønlænderne efterhånden at overtage de udsendtes funktioner, hvorved spørgsmålet om fødestedskriteriet gerne engang skulle miste sin vægt i diskussionerne. Jeg vil dog gerne føje til, at så længe det, som det ærede medlem ganske rigtigt understreger, er nødvendigt at sikre, at man får det tilstrækkelige antal kvalificerede folk derop til at klare funktionerne i Grønland — og det står det ærede medlem jo bag ved ønsket om — og samtidig landsrådet opretholder ønsket om, at man bevarer fødestedskriteriet og en forskels aflønning, så længe tør jeg altså ikke tage den konsekvens af det ønskemål, vi har på lang sigt: at gå hen og foreslå fødestedskriteriets afløsning.

Men jeg vil gerne sige tak til ordførerne i øvrigt for den enighed, der er kommet til udtryk her ved lovforslagene anden behandling. Må jeg pege på, fordi jeg synes, det er nødvendigt, at det bliver sagt, over for det ærede medlem hr. Ivar Nørgaard, at det ønske, jeg har haft om gennemførelse af en indkomstbeskatning i Grønland, har jeg stadig, og der er udarbejdet et forslag, som er sendt til vurdering i landsrådet i Grønland. Men jeg tør ikke gå så vidt, at resultatet af denne debat i dag bliver, at det ser ud, som om jeg har opstillet det ønskemål, bindende for fremtidige Grønlandsministre — det kan jeg jo slet ikke, men altså i virkeligheden har stillet i udsigt — at der allerede den 1. april 1973 vil blive indført denne beskatning. Jeg håber, det er muligt. Mit første ønske, om tidspunktet for gennemførelsen, da vi begyndte at tage os af det, gjaldt 1. januar 1972, og nu har vi altså klarhed over, at der i alt fald må gå et år længere. Jeg håber, det bliver muligt, og det kan vi jo i fællesskab bidrage til at puffe til, men nu har vi jo lige fået et nyt landsråd, hvis vurdering af denne sag jeg endnu ikke kender noget til.

De ærede medlemmer hr. Langkilde og hr. Jens Frandsen takker jeg også for deres tilslutning såvel som hr. Erik Hansen (Ålborg amt), hr. Morten Lange og hr. Knud

Hertling. Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var inde på spørgsmålet om åremålsansættelse og om hele Grønland som ét ansættelsesområde. Jeg ser også noget væsentligt i det, lovforslagene nu kommer til at indeholde, og ligeledes synes jeg, det er rigtigt, at pensionsordningen påbyder dem, der forlader tjenesten i 55. års alderen, at tage passende arbejde her i Danmark bag efter, såfremt et sådant kan tilbydes dem.

I øvrigt bidrager det jo til at berolige mig noget, hvis jeg skulle have næret betænkeligheder ved de ændringer, der nu er foreslået, at det ærede medlem hr. Knud Hertling, der står arbejdsforholdene i Grønland så nær, nu også siger god for ændringerne.

Jeg er blevet anmodet om at give et par oplysninger om, hvilke besparelser der bliver en følge af de ændringer, der nu efter udvalgsbehandlingen foreligger forslag om, og det vil jeg gerne gøre. I de almindelige bemærkninger til lønnings- og klassificeringsloven var merudgifterne oprindelig anslået til 6.600.000 kr. fordelt med ca. 600.000 kr. i 1969, 3 mill. kr. i hvert af årene 1970 og 1971, og disse tal var beregnet med skønmæssige fradrag ved bortfald af honorarer. Besparelserne skønnes at blive følgende: i 1969 kan der ikke blive tale om nævneværdige besparelser, idet lønfremgangen ved indplacering i loven er begrænset til 3 pct. i perioden 1. juli 1969 til 1. april 1970. I perioden 1. april 1970 til 31. december 1970 anslås besparelser for hjemmehørende tjenestemænd ved undladelse af lønforhøjelser på 3 pct. for de hjemmehørendes vedkommende at blive ca. 250.000 kr. For ikke-hjemmehørende kan der i samme periode anslås en besparelse som følge af, at 3 pct. af grundlønnen overføres til de ikke-dyrtidsregulerede Grønlandstillæg, på 205.000 kr. I 1971 anslås de tilsvarende besparelser for hjemmehørende til at blive 360.000 kr. og for ikke-hjemmehørende til 306.000 kr., altså 1.121.000 kr.

Herudover kan man — med rette, synes jeg — håbe på fremtidige, ikke uvæsentlige besparelser som følge af nulstillingen af pristallet samt undladelse af automatisk at overføre lønstigninger fra GAS-området — arbejderlønningerne i Grønland — til tjenestemandsområdet. Med hensyn til virkningerne af nulstillingen er det sådan, at sam-